

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1194/2015
19.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.Ц. и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Ц., адвоката В.Д.-Ћ., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1206/15 од 24.11.2015. године, у седници већа одржаној 19.01.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Ц., адвоката В.Д.-Ћ., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1206/15 од 24.11.2015. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу К 23/15 од 28.08.2015. године, окривљени М.С. и А.Ц. су оглашени кривим да су извршили по једно кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које су осуђени на казне затвора и то окривљени М.С. на казну затвора у трајању од једне године у коју ће му се урачунати време проведено у притвору почев од 25.10.2013. године до 20.01.2014. године, а окривљени А.Ц. на казну затвора у трајању од четири месеца у коју ће му се урачунати време проведено у притвору почев од 25.10.2013. године до 20.01.2014. године. Истом пресудом од окривљених је одузета опојна дрога и обавезани су да на име судског паушала плате сваки од њих износе од по 7.000,00 динара, а окривљени М.С. је обавезан и да на име трошкова поступка плати износ од 674,37 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1206/15 од 24.11.2015. године и то ставом првим изреке усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у

Ужицу, па је преиначена пресуда Вишег суда у Ужицу К 23/15 од 28.08.2015. године тако што су окривљени М.С. и А.Ц. оглашени кривим да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које су осуђени на казне затвора и то окривљени М.С. на казну затвора у трајању од три године и два месеца у коју ће му се урачунати време проведено у притвору почев од 25.10.2013. године до 20.01.2014. године, а окривљени А.Ц. на казну затвора у трајању од три године у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 25.10.2013. године до 20.01.2014. године. Ставом другим изреке одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених М.С. и А.Ц., а првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу захтев за заштиту законитости је благовремено поднела бранилац окривљеног А.Ц., адвокат В.Д.-Ћ., у смислу члана 485. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијану пресуду тако што ће окривљеног А.Ц. осудити за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а КЗ и истовремено га ослободити од казне јер је открио лице од кога је набављао дрогу, или му изрећи блажу санкцију по врсти и висини, или евентуално укинати побијану пресуду и предмет вратити на поновни поступак истом суду, али другом већу.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног А.Ц., сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Бранилац окривљеног А.Ц. у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, односно да је истом оптужба прекорачена, с обзиром на то да се изрека побијане пресуде битно разликује од „уређене оптужнице“, што се првенствено односи на чињеницу наводног посредовања окривљеног А.Ц. у куповини опојне дроге од лица које другостепени суд идентификује под надимком „Д.“, а у оптужном акту је то „неидентификовано лице“, као и чињенице наводне продаје и размене опојне дроге од стране овог окривљеног.

Врховни касациони суд најпре налази да из списка предмета произилази следеће:

Изреком побијане пресуде окривљени А.Ц. оглашен кривим да је заједно са окривљеним М.С. извршио кривично дело из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, а наиме да су „у периоду од децембра месеца 2012. године до 25.10.2013. године заједничким деловањем неовлашћено ставили у промет опојну дрогу на други начин, односно разменом, а окривљени А.Ц. неовлашћено продао супстанцу проглашену за опојну дрогу и посредовао у куповини опојне дроге...и

то тако што је окривљени Ц. у више наврата посредујући у куповини опојне дроге хероин између окривљеног С., као купца и лица под надимком „Д.“, као продавца одлазио у Београд и од истог лица набављао опојну дрогу хероин за новац који му је давао окривљени С. у количини од 15 до 20 грама коју је преносио до Ужица и предавао окривљеном С., па је окривљени Ц. у угоститељском објекту „Б.“, продао мању количину опојне дроге хероин сведоку Н.Б. који му је дао новац за опојну дрогу, вршећи и размену опојне дроге, тако што су окривљени С. и Ц. 26.08.2013. године са лицем под надимком „Ч.“ разменили шест мањих пакетића опојне дроге хероин тежине око 1 грам за пет мањих паковања опојне дроге хероин тежине око 1 грам бољег квалитета....да би 25.10.2013. године купили за сопствене потребе око 25 грама опојне дроге хероин...да би истог дана били заустављени од стране полицијских службеника...где је након извршеног прегледа возила пронађена прикривена најлонска кеса у којој се налазило пет мањих најлонских кеса опојне дроге хероин нето масе 22,79 грама, коју је неовлашћено држао у мањој количини за сопствену употребу окривљени М.С., а након извршеног прегледа одеће код окривљеног Ц. у задњем џепу панталона пронађена је једна најлонска кесица са 0,57 грама опојне дроге хероин коју је неовлашћено држао у мањој количини за сопствену употребу окривљени Ц.

Измењеним оптужним актом окривљенима А.Ц. и М.С. је стављено на терет да су извршили кривично дело из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, а наиме да су „у периоду од децембра месеца 2012. године до 25.10.2013. године неовлашћено продавали супстанце које су проглашене за опојну дрогу, а окривљени Ц. је посредовао у куповини опојне дроге и то тако што је окривљени Ц. у више наврата, по претходном договору са окривљеним С., посредујући у куповини опојне дроге хероин између окривљеног С. као купца и лица чији идентитет за сада није утврђен као продавца одлазио у Београд и набављао опојну дрогу за новац који му је давао окривљени С. у колични од 15 до 20 грама, коју је преносио до Ужица и предавао окривљеном С., те потом исту опојну дрогу продавали лицима на подручју града Ужица, па је тако окривљени Ц. у више наврата у угоститељском објекту „Б.“ продавао мање количине опојне дроге хероин сведоку Н.Б. ...те да су окривљени вршили размену опојне дроге, па су тако дана 26.08.2013. године са лицем по надимком Ч. разменили шест мањих паковања опојне дроге хероин тежине око 1 грам за пет мањих паковања опојне дроге хероин тежине око 1 грам бољег квалитета....те да су дана 25.10.2013. године од лица чији идентитет за сада није познат купили ради неовлашћене продаје око 25 грама опојне дроге хероин коју су потом неовлашћено држали и преносили у мањој количини и део искористили за сопствене потребе....а када су заустављени од стране полицијских службеника прегледом возила....код окривљеног Ц. у задњем џепу панталона пронађена је најлонска кеса са 0,57 грама опојне дроге хероин коју је неовлашћено држао у мањој количини за сопствене потребе окривљени Ц.“

Полазећи од наведеног, по оцени овог суда, у изреци побијане пресуде су обухваћене све радње извршења које су окривљеном А.Ц. стављене на терет и измењеним оптужним актом, односно да је у критичном временском периоду посредовао у куповини опојне дроге, продавао мање количине опојне дроге, вршио размену опојне дроге заједно са окривљеним М.С., купио заједно са

окривљеним М.С. опојну дрогу коју су у мањој количини искористили за сопствене потребе, те неовлашћено држао мању количину опојне дроге хероин, при чему је другостепени суд у складу са утврђеним чињеничним стањем током поступка изменио оптужни акт, при чему, по налажењу овог суда изменама и прецизирањем појединих детаља у изреци побијане пресуде, другостепени суд је остао у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива. Свакако не може се сматрати прекорачењем оптужбе у смислу члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, како то неосновано у захтеву бранилац истиче, чињеница да је, с обзиром на то да је током поступка утврђен идентитет лица које у оптужном акту није било одређено, као лице под надимком „Д.“, суд у том смислу изменио оптужни акт.

Из изнетих разлога, по оцени овог суда, неосновано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Ц. истиче да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је изрека побијане пресуде нејасна и неразумљива, да су у пресуди дати разлози који су противречни изреци и да се не зна на основу чега је другостепени суд нашао да је окривљени А.Ц. крив баш за предметно дело због кога му је изрекао тако велику казну. Поред тога бранилац наводи да је другостепени суд поступао по неуредном, произвољном и паушалном оптужном акту, те да је остало неодређено време извршења кривичног дела, као и количина опојне дроге која је наводно купована, продавана и размењивана.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног указује на то да је изрека побијане пресуде неразумљива, да су разлози дати у истој противречни изреци, односно указује на битне повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП.

Бранилац окривљеног истиче и то да је другостепени суд чињенично стање засновао на првој изјави окривљеног М.С. датој пред полицијом, али да из касније изјаве овог окривљеног, као и из одбране окривљеног А.Ц. произилази другачије чињенично стање, везано за то из којих разлога је А.Ц. одлазио у Београд и састајао се са лицем под надимком „Д.“, те да не постоји ниједан доказ о посредовању у купопродаји у спорном периоду како то погрешно закључује другостепени суд. Бранилац истиче и да је погрешан закључак другостепеног суда да је окривљени А.Ц. сведоку Н.Б. продао опојну дрогу хероин како је оглашен кривим, јер из чињеничног стања произилази да окривљени А.Ц. није тражио новац од окривљеног Н.Б. поводом њиховог заједничког уживања опојне дроге критичном приликом. Надаље, бранилац наводи да је нејасан и закључак другостепеног суда је окривљени А.Ц. „стављао у промет-размењивао опојну дрогу“, јер у конкретном случају није постојала никаква накнада и противуслуга, па се у том давању нису стекли сви елементи правног посла размене. Због свега наведеног бранилац сматра да је једино током поступка утврђено да је окривљени А.Ц. држао 0,57 грама опојне дроге хероин за сопствене потребе.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног А.Ц. оспорава оцену изведених доказа током поступка и утврђено чињенично стање у побијаној пресуди.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног А.Ц. у овом делу одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.